

Uutta viiniä vanhoissa leileissä?

Ville ja Susanna Melasen lähettikirje 1 / 12.03.2017

Vielä joulusta

Helmi ja Vilja 08.03.2017

Vuosi on jo pitkällä ja pääsiäinen on jo mennyttä joulua lähempänä. On suuren paaston aika. Palaan kuitenkin vähän jouluun. Onhan Kristuksen syntymä, kuolema ja ylösnousemus aina läsnä kirkkovuoden ajankohdasta riippumatta. Jouluna oli paljon väkeä jumalanpalveluksessa. Se ei suinkaan ole täällä itsestään selvyyttä, koska Venäjällä 25.12. on usein tavallinen työpäivä. Tällä kertaa meidän joulupäivämme osui sunnuntaille, mikä mahdollisti runsaan osallistumisen jumalanpalvelukseen. Myös uudenvuodenpäivä osui sunnuntaille. Toimitin ensimmäisen kerran uudenvuodenpäivän messun Krasnojarskissa. Aikaisemmin, kun kokoonnuimme kirjastossa, oli kirjasto aina uudenvuodenpäivänä kiinni ja sittemmin on muista syistä jäänyt uudenvuodenpäivän jumalanpalvelus pitämättä.

Kiitos jälleen kerran joulukorteista ja -paketeista sekä muusta muistamisesta! Suurin osa niistä tuli joulunpyhien jälkeen ja viimeisin kortti tuli ystävänpäivänä. Meillä siis joulu jatkui tälläkin kertaa pitkään. Vaikka Suomi ja Venäjä ovat naapurimaita, niin tänne asti posti kulkee välillä samassa ajassa kuin Afrikkaan – joskus nopeammin, joskus hitaamminkin. Toteutin joulun aikaan erään pitkäaikaisen haaveeni. Luin Lutherin kirkkopostillasta loppiaissaarnan. Aivan erinomainen lukukokemus! Tämä saarna on noin sadan sivun mittainen. Voin suositella. Siinä Luther selvittää tärkeitä asioita oikein juurta jaksuen ja ottaapa kantaa myös joihinkin ajankohtaisiin asioihin. Jotakin sain Lutherilta välitettyä seurakuntalaisille loppiaissaarnassani. Pituudeltaan saarnani häviävät Lutherille aika tavalla.

Piispantarkastus

Siperian rovastikunnan seurakunnissa toimitettiin piispantarkastus helmikuun lopulla ja maaliskuun alussa. Piispan valtuuttamana sain olla johtamassa tarkastusta, jossa ison työn teki kirkkomme juristi Tujana Petushkeeva. Hän joutui tarkastamaan oikeudellisten kysymysten lisäksi myös seurakuntien kirjanpidon, koska tarkastuskierrokselle pyydetty kirjanpitäjä sairastui vakavasti ennen aiottua matkaa. Krasnojarskissa en osallistunut oman seurakuntani tarkastukseen tarkastajana, vaan tarkastettavana. Tarkastuskierros osoitti minulle, että oikeudelliset asiakirjat ja kirjanpito ovat seurakunnissamme paremmalla tasolla kuin oletin. Osassa seurakunnistamme toimivat ammattitaitoiset kirjanpitäjät ja sen huomaa heti työn jäljessä. Kaikilla seurakunnilla ei ole mahdollisuutta oman kirjanpitäjän palkkaamiseen eikä missään seurakunnistamme ole täyspalkkaista kirjanpitäjää. Kolehtikohteeksi tätä asiaa on vaikea tarjota. Seurakunnassa kuitenkin kaikki vaikuttaa kaikkeen. Laadukas kirjanpito on keisarille sen antamista, mikä hänelle kuuluu ja mahdollistaa omalta osaltaan evankeliumin julistamisen.

Inkerin kirkon jumalanpalveluselämä vaihtelee aika tavalla seurakunnissa. Lähtökohta on kuitenkin se, että kaikissa seurakunnissa käytettäisiin samaa liturgiaa ja virsikirjaa. Tästä annoin muutamille seurakunnillemme huomautuksia, mikä otettiin eri tavoin vastaan. Aina on niitä, joiden mielestä kaikenlaiset uudistukset ovat turhia ja “me teemme niin kuin meitä huvittaa”. Totesin eräässä seurakunnassa, että enhän pyydä teitä toimimaan Jumalan Sanaa vastaan. Jos niin tekisin, silloin teidän olisi syytä vastustaa ehdotustani. Pääosin huomautukseni otettiin hyvin vastaan ja luvattiin tehdä parannusta. Yhteisen liturgian on tarkoitus yhdistää kirkkoa ja auttaa myös niitä sananpalvelijoiden

sijaisia, jotka tulevat joskus auttamaan toista seurakuntaa. Jos on sama liturgia, on helpompi toimia.

Virkaiässä vanhin lähetti

Olen Evankeliumiyhdistyksen virkaiässä vanhin lähetti. Suurin osa lähetystyöntekijöistämme ovat minua ruumiillisessa iässä vanhempia ja osa on jopa ollut minua kauemmin lähetystyöntekijänä. Miten tämä on siis mahdollista? Siten, kun lasketaan Evankeliumiyhdistyksen työalueella asuvien lähetystyöntekijöiden yhtäjaksoiset työjaksot. Olen ollut Evankeliumiyhdistyksen palkkaamana lähetystyöntekijänä elokuusta 2004 asti katkeamattomassa työsuhhteessa. Venäjällä minua kauemmin ovat toimineet Suomesta käsin Arvo Survo ja Pasi Hujanen. Afrikan-läheteteistä on minua kauemmin palvellut, muttei kukaan yhtäjaksoisessa lähettityösuhhteessa järjestöömme. Kari Tynkkysen jäädessä viime vuonna - ainakin toistaiseksi – Suomeen, tulin täten virkaiässä vanhimmaksiksi. Tarkoittaako tämä siis sitä, että olisi jo korkea aika palata Suomeen ja lopettaa lähettinä? Ei suinkaan! Tapahtukoon kuitenkin kaikessa Herran tahto.

Tulevaisuuden tuumailua

Edelliseen kappaleeseen liittyen on sanottava, että olemme Susannan kanssa tietynlaisessa prosessissa tulevaisuuden suhteen. Lapset kasvavat ja kouluun liittyvät haasteet lisääntyvät. Helmillä on edessään neljäs kouluvuosi ja Vilja on menossa ensimmäiselle luokalle. Hiljattain luin paikallisista uutisista Krasnojarskissa radioaktiivisuuden olevan 2,5-3 kertaa keskimääräistä korkeammalla ja paikka paikoin jopa 5-6 kertaa korkeammalla. Samalla kirkkoprosjektissa ollaan vielä ihan alussa ja kirkkoherran vastuun siirtäminen eteenpäin ei ole ihan vielä näköpiirissä. Rukouksia todella tarvitaan työn ja perheen suhteen. Suomessa maaliskuun alussa voimaantullut laki ei minua yhtään houkuttele Suomeen. Minua kiehtoo yhä edelleen työ Venäjällä kaikista paikallisista epäkohdista huolimatta. Inkerin kirkon perinteinen linja ja venäläisen yhteiskunnan perinteinen perhekäsitys ovat lähempänä minua kuin uudet eurooppalaiset linjaukset. Kuinka voimme kirkkona ja yhteiskuntana hyväksyä sellaista, mikä on Jumalan edessä kauhistus? Siitä ei hyvä seuraa. Taivas meitä varjelkoon!

Sana

”Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne (Ef. 5:3).”

Paastonajan kolmannen sunnuntain epistolateksti on otettu Efesolaiskirjeen viidennen luvun alusta. Tuon sunnuntain aiheena Inkerin kirkossa on taistelu pahan valtaa vastaan. Perkele tarttuu heikkouksiimme. Meidän aikanamme monen ihmisen seksuaalisuus on hajalla ja tiedotusvälineet suorastaan tarjoavat ihmisten valittavaksi erilaisia elämänmuotoja. Kaikenlainen erilaisuus pyritään jopa näkemään samanlaisuutena. Kristillisen kirkon käsitys sopivasta elämänmuodosta on se, että mies hyläten isänsä ja äitinsä liittyy vaimoonsa. Jumala asetti ja siunasi miehen ja naisen välisen avioliiton. Soisin tämän elämänmuodon olevan iloineen ja suruineen onnellinen elämänmuoto kaikille niille, joilla ei ole Jumalan antamaa naimattomuuden armolahjaa.

Kaikkien uusien ihmeellisten elämänmuotojen lisäksi olen surullisena seurannut, kuinka on yleistynyt jopa kristittyjen piirissä avioliitossa asuminen. Eletään ilman Jumalan siunausta. Ei muisteta Jumalan sanaa: ”Jos Herra ei huonetta rakenna, sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät.” Ilman Jumalan siunausta ei saa elää. Toinen surunaihe on avioliittojen ja perheiden särkyminen. Toista avioliittoa saattaa seurata kolmas ja niin edelleen. Kehotan kaikkia rukoilemaan avioliittojen puolesta ja pyrkimään rauhaan ja soppuun avioliitoissa ja perhe-elämässä. Perkele haluaa repiä perheiden elämän rikki. Meidän tehtävämme on taistella Häntä vastaan Jumalan sanalla ja rukouksilla.

Lihan himojen lisäksi niin kristittyjä kuin muita vaivaa usein ahneuden synti. Luterilaisten oikea armooppi saattaa johdattaa jonkun kristityn hengelliseen laiskuuteen. Lähimmäistä ei ikään kuin tarvitse auttaa, koska se ei vaikuta pelastukseen. Oikea luterilainen kuitenkin noudattaa Jumalan sanaa. Hän

auttaa lähimmäisiään eri tavoin. Hän on kiitollinen Jumalalle pelastuksesta, joka on Luojan suurta armoa. Hän tietää olevansa onnellisessa asemassa ja haluaa jakaa tätä iloa myös toisille ihmisille. Kristus on kuollut kaikkien puolesta. Annetaan siis lähimmäistemmekin siitä kuulla. Olemme kasteen ja uskon kautta Jumalan lapsia. Pidetään huolta siitä, että lähimmäisemme kaukanakin saavat kasteen ja uskon edellytykset. Annetaan iloiten lahjamme Jumalan käsiin, että evankeliumi saisi levitä. Niin Hyvä voittaa Pahan. Niin Jumalan valo saa loistaa pimeimpäänkin paikkaan. Silloin suru ja epätoivo vaihtuvat iloon ja toivoon. Siunattua suuren paaston aikaa!

Siunausta toivottaen!

Ville, Susanna, Helmi, Vilja ja Juhana

660017

Krasnojarskij krai

Krasnojarsk

Prospekt mira 106

P.O. Box 99

Russian Federation

Sähköposti: ville.melanen@sley.fi, susanna.melanen@sley.fi

Puh: +79659192900 (Ville), +79095232719 (Susanna)

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Helmin ja Viljan koulunkäynti nyt ja ensi vuonna
- siunattua lähettikokousta 27.03.-29.03.
- menestystä Inkerin kirkon raamattukoululle
- viisautta Inkerin kirkon strategian luomiseen tuleville vuosille
- varjelusta ja johdatusta Villen työmatkoille
- rovastikunnan rakennusprojekteille suotuista etenemistä
- voimia ja terveyttä koko perheelle
-

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sinikka Ahvenaiselle, Sley, PL 184, 00181, Helsinki, sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 0503484645

Tukeksi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta.

On hienoa, jos voit säännöllisesti tukea Melasten työtä sinulle sopivalla summalla.

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Melasten tukirengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Melasten renkaan yleisviitenumrolla: 10078 89200 30001 03516

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa2017-2021

Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.